

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden ja muun muassa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, 17 ja 19 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on saattanut voimaan erityissäännöksen, jolla rajoitetaan tuotantohyödykkeiden oston yhteydessä maksettavan arvonlisäveron vähennyskelpoisuutta siitä syystä, että tuotantohyödykkeet on rahoitettu tuilla.
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kuudennen direktiivin 17–20 artiklassa säädetään verovelvollisilla olevaa arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevasta järjestelmästä. Verovelvolliset, jotka suorittavat samanaikaisesti liiketoimia, jotka oikeuttavat vähennykseen ja toimia, jotka eivät oikeuta tällaiseen vähennykseen, voivat vähentää sen veron määrää, jonka ne ovat velvolliset maksamaan verollisesta liiketoiminnasta, sen veron määrän, jonka ne ovat maksaneet ostaessaan tavaroita tai palveluita, 19 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan lasketun vähennyksen suhdeluvun rajoissa.

Ranskan lainsäädännössä säädetään tuilla rahoitetuista tavaroista maksetun arvonlisäveron vähentämiseksi rajoitus, jonka edellytykset eivät ole kuudennen arvonlisädirektiivin mukaiset. Ranskan lainsäädännössä osittain verovelvollille voimaan saatetussa järjestelmässä poissuljetaan oikeus sen arvonlisäveron vähennykseen, joka on maksettu tuotantohyödykkeen oston yhteydessä, sitä osuutta koskien, joka tästä hankinnasta on rahoitettu tuella, jos näin rahoitettu osuus ei heijastu verollisten liiketoimien hinnassa. Tämä poissulkeminen, joka koskee sellaisten tavaroiden ostoa, joita käytetään direktiivin soveltamisalaan kuuluviin toimiin, tapahtuu ennen vähennyksen suhdeluvun mahdollista soveltamista ja alentaa sen arvonlisäveron määrää, johon kyseistä suhdelukua tarvittaessa sovelletaan vähennettävän arvonlisäveron määrän laskemista varten. Poikkeukset vähennysoikeuteen hyväksytään kuitenkin vain kuudennessa arvonlisäverossa nimenomaisesti säädettyissä tapauksissa. Perustellakseen tällaista vähennysoikeuden rajoitusta Ranskan tasavalta ei voi vedota jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun ensimmäisen neuvoston ensimmäisen 67/227/ETY 2 artiklaan, jonka mukaan arvonlisävero on kannettava siten, että siitä vähennetään hinnan muodostavista osista välittömästi kannetun arvonlisäveron määrä.

Vaikuttaa myös siltä, että Ranskan viranomaiset soveltavat samaa vähennyksen rajoitusta verovelvollisiin, jotka suorittavat vain vähennykseen oikeuttavia liiketoimia.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Ranskan tasavallan 10.6.2003 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-244/03)

(2003/C 171/30)

Ranskan tasavalta on nostanut 10.6.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat F. Alabrune, G. de Bergues ja C. Lemaire, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- kumoaa 27.2.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/15/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan siltä osin kuin sillä lisätään uusi 4 a artikla kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettuun neuvoston direktiiviin 76/768/ETY⁽²⁾, ja
- velvoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2003/15/EY 1 artiklan 2 kohdalla direktiiviin 76/768/ETY lisätyssä 4 a artiklassa kielletään sellaisten kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattaminen, joiden lopullinen muoto tai jonka sisältämät aineet tai aineyhdistelmät ovat olleet eläinkokeiden kohteena sekä kielletään sellaisten eläinkokeiden suorittaminen, jotka koskevat valmiita kosmeettisia valmisteita taikka aineita tai aineyhdistelmiä. Kielto on aiempaa kieltoa ankarampi ja Maailman kauppajärjestön sääntöjen vastainen.

Ranskan hallitus vaatii direktiivin 1 artiklan 2 kohtaa kumottavaksi sillä perusteella – ensisijaisesti – että se loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta. Yhteisön lainsäätäjät on Ranskan mielestä jättänyt huomiotta oikeusvarmuuden vaatimuksen, kun se ei ole selkeästi ja täsmällisesti määrittellyt 4 a artiklan soveltamisalaa ja kun se on useaan otteeseen käyttänyt epätarkkaa ilmaisua ”tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi”. Kyseisen artiklan osalta nousee esiin hienovaraisia tulkintakysymyksiä, ja tämän seurauksena jäsenvaltiot voivat saattaa direktiivin säännökset oikeusjärjestystensä osaksi eri tavoin. Toisaalta oikeusvarmuuden vaatimus on sitäkin merkittävämpi, kun on kyse yksityisille asetettavista uusista velvollisuuksista. Tässä tapauksessa 4 a artiklan epätarkkuuden ja epäselvyyden vuoksi yritykset eivät pysty määrittämään, mitkä tilanteet ja oikeus-suhteet kuuluvat direktiivin soveltamisalaan.

Tämä epävarmuus on erityisen haitallista asianomaisille yrityksille, koska ylläpitääkseen läsnäoloaan kansainvälisillä markkinoilla ja pysyäkseen mukana kehityksessä innovaatioiden osalta, jotka ovat olennaisia kilpailukyyn kannalta, Euroopan teollisuuden on kyettävä tarkasti määrittämään, mitkä oikeudelliset tilanteet kuuluvat direktiivin 4 a artiklan soveltamisalaan.

Toissijaisesti Ranskan hallitus katsoo, että artikla on kumottava sen vuoksi, että se loukkaa seuraavia periaatteita:

- Elinkeinovapauden periaate: 4 a artiklassa rajoitetaan elinkeinovapautta siten, että rajoitukset eivät vastaa yleisen edun tavoitetta, johon yhteisö pyrkii, eli eläinten hyvinvointia, ja joka tapauksessa rajoitukset eivät ole tavoitellun päämäärän kannalta oikein mitoitettuja eivätkä siedettävissä.
- Suhteellisuusperiaate: Direktiivin 4 artiklan lisäämisen aiheuttamat haitat on mitoitettu väärin suhteessa päämää-

rään. Eläinten hyvinvointi parantuu hyvin vähän. Lisäksi artiklan lisääminen voi johtaa siihen, että liikkeellä on tuotteita, jotka merkitsevät huomattavaa riskiä ihmisten terveydelle; tämä johtuu siitä, että 4 a artiklan tarkoitus ja asianomaisen tieteellisen tiedon tila eivät kohtaa.

- Ennalta varautumisen periaate: Yhteisön lainsäätäjä on kohdistanut ihmisten terveyteen liian suuren riskin.
- Syrjimättömyysperiaate: 4 a artiklan säännökset ovat omiaan perusteettomasti vaikuttamaan haitallisesti kosmetiikka-alalla toimivien yritysten yhdenvertaisuuteen.

(¹) EYVL L 66, 11.3.2003, s. 26.

(²) EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169.